

WYMOGI DLA AUTORÓW

I. Wymogi dotyczące tekstu głównego w języku polskim

1. Tekstów nie należy formatować automatycznie (zbędna czynność, która w WN i tak musi zostać usunięta), numerację należy nadawać ręcznie.

2. Numer przypisu w tekście polskim należy umieszczać przed znakiem interpunkcyjnym kończącym zdanie lub jego część, np.

- Do sekt tych zalicza się paulicjan¹, jak również niektóre grupy monofizytów².

3. Jako cudzysłów wewnętrzny należy stosować cudzysłów francuski:

- Stwierdza on: „Bóg napisał wspaniałą księgę, «której literami są liczne stworzenia obecne we wszechświecie»”.

4. Przywołując nazwisko, zaleca się za pierwszym razem podać je z pełnym imieniem, w kolejnych wystąpieniach imię można pominąć i stosować samo nazwisko (unikać zapisu typu: J. Kowalski twierdzi...).

5. Cytaty zarówno polskie, jak i obcojęzyczne (także łacińskie) należy pisać czcionką prostą (antykwą) i ujmować w cudzysłów.

6. Inicjały: zapis bez odstępów, np. J.M. Dyduch.

7. Jan Kowalski OSB, ks. Jan Kowalski (nie: o. Jan Kowalski OSB), Anna Nowak FSK (nie: s. Anna Nowak FSK), ale: s. Anna Nowak, o. Jan Kowalski; ang. rev. John Smith.

8. Zapis siglów biblijnych:

- 1 Tes 3, 6–7 (między wierszami półpauza bez spacji)
- Rdz 1 – 2; Rdz 1, 2 – 2, 4 (między numerami rozdziałów półpauza ze spacjami)

Uwaga: w przypadku wskazania dwóch różnych wersów w tym samym rozdziale wpisuje się kropkę ze spacją:

- 1 Kor 4, 17. 21, 1 Kor 4, 17a. b. 20

9. Afiliacja: tylko pełna nazwa uczelni lub miasto, bez skrótów, nazw wydziałów itp.

10. Tytuły: jak w pkt III.

II. Wymogi dotyczące tekstów w językach obcych

1. W artykułach obcojęzycznych publikowanych w całości stosujemy typografię i interpunkcję zgodną z tekstem oryginalnym. Wzorcem dla siglów biblijnych jest zapis stosowany w *Katechizmie Kościoła katolickiego* danego języka.

2. Zbieg cudzysłowu z innym znakiem interpunkcyjnym i/lub odnośnikiem przypisu:

- He alone saves us from all the pettiness, from terrors and contradictions, typical of a being that only revolves around itself and tells us that our every action refers to something infinitely higher than what is human.¹
- Sie berücksichtigt sowohl die Selbstwahrnehmung von Jugendlichen als auch gesellschaftliche Aspekte.²
- “Vernuty” literally meant “to return,” and many converts claimed that they “*vernuly do Russkoi Pravoslavnoi Viry*.”³ they “returned to the Russky Orthodox faith” of their ancestors.

- The who is answered in terms of the I itself, the “subject,” the “self.”
- Today’s educational projects lack an ideal that would provide a point of reference for students and yet “[l]ife ‘exists’ for a purpose, which makes it worthy of living.”³⁰ [...].

3. Cudzysłowy:

- angielskie i włoskie: “book”
- niemieckie „das Buch“
- francuskie: « livre » (Uwaga: w j. francuskim „podwójne” znaki interpunkcyjne – cudzysłów, średnik, dwukropek, pytajnik, wykrzyknik – są poprzedzone spacją).

4. Elementy stałe opisu bibliograficznego należy podawać W JĘZYKU ORYGINAŁU – za kartą tytułową. Tylko elementy zmienne, tj. skróty typu **w:** (ang. **in:**, fr. **dans:**); **s:** (ang./wł. **p.**; niem. **S.**); **kol.** (łac. **col.**) pozostają w tym języku, w którym napisano artykuł (zob. niżej pkt III, 8).

III. Wymogi dotyczące przypisów bibliograficznych

1. Tytuły książek i artykułów – kursywą. Tytuły czasopism – w cudzysłowie.

2. Tytuły dokumentów – pismem prostym (w tym dodatki łacińskie kursywą), np.

- Sobór Watykański II, Konstytucja dogmatyczna o Kościele *Lumen gentium*, nr 10, w: Sobór Watykański II, *Konstytucje, dekrety, deklaracje*, Poznań 2008.
- Benedykt XVI, Adhortacja apostolska *Verbum Domini*, Kraków 2010.

3. Należy podawać numery DOI i ORCID (o ile zostały nadane).

4. Nazwy serii wydawniczych: zapis prostymi, dużymi literami (oprócz spójników), w nawiasie, na końcu opisu bibliograficznego, np.

- B. Krasnowolski, *Krakowski ośrodek religijny od X do XX wieku*, w: *Małopolska*, z. 1, *Kraków*, red. Z. Noga, Kraków 2007, s. 86–87 (Atlas Historyczny Miast Polskich, 5).
- Boethius, *De persona at duabus naturis*, in: *Manlii Severini Boetii Opera omnia*, tomus posterior, accurante J.-P. Migne, Parisiis 1847, c. 1, col. 1341 (Patrologiae Cursus Completus. Series Latina [= PL], 64).

5. Tytuł w tytule – kursywą w cudzysłowie, np.

- K. Wojtyła, „*Osoba i czyn*” oraz *inne studia antropologiczne*, Lublin 2000, s. 5–18.

6. Ze względu na współczynnik cytowań nie stosujemy zapisu „tenże”, „tamże” (ani ich obcojęzycznych odpowiedników). Kolejne przywołanie według wzoru:

- I. Nazwisko, *Skrócony tytuł*, s. 2.

7. Gdy tekstu danego autora nie cytujemy, lecz jedynie streszczamy, parafrazujemy lub do niego odsyłamy w celu znalezienia szerszej informacji, przypis możemy poprzedzić odpowiednio skrótem: por./zob.

8. W JĘZYKU ORYGINAŁU podajemy elementy STAŁE opisu bibliograficznego – za kartą tytułową (autor, tytuł, miejsce wydania oraz wszystkie oryginalne odpowiedniki skrótów oznaczających redaktora, tłumacza, tom). Tylko ELEMENTY ZMIENNE (skróty **w/in/dans;** **s/p/S;** **kol/col.**) pozostają W TYM JĘZYKU, W KTÓRYM NAPISANO ARTYKUŁ. Przykłady (zgodnie z kolorami):

a) polskojęzyczna publikacja w artykule obcojęzycznym:

- niemieckojęzycznym: G. Babiarz, *Pisma teologiczne Marcina Wadowity*, **in** *Wadowice*, **red.** T. Graff, **Kraków** 2009, **S.** 91.
- anglojęzycznym: F. Schulz von Thun, *Sztuka rozmawiania. Analiza zaburzeń*, **t. 1, przekł.** P. Włodyga, **Kraków** 2007, **s.** 132.

b) obcojęzyczna publikacja w polskojęzycznym artykule:

- Clement of Alexandria, *Stromata*, w: *The Ante-Nicene Fathers*, eds. A. Roberts, J. Donaldson, vol. 2, New York 1913, s. 299–569.
- Ökumenischer Arbeitskreis Evangelischer und Katholischer Theologen, *Lehrverurteilungen – Kirchentrennung? Materialien zur Lehre von den Sakramenten und vom Kirchelichen*, Hrsg. K. Lehmann, W. Pannenberg, Bd. 1, Freiburg–Göttingen 1986, s. 3.
- K. Harmon, *Celebrity culture*, „The Hedgehog Review” 7 (2005) no. 1, s. 54–122.
- G. Dalla Torre, *Le „laicità” e la „laicità”*, w: *Laicità cristiana*, a cura di F. D’Agostino, Cinisello Balsamo 2007, s. 17–38.

WZÓR ZAPISU PRZYPISÓW BIBLIOGRAFICZNYCH (w polskojęzycznej publikacji):

a) monografie:

- J. Green, *Teologia*, tłum. J. Kowalski, Kraków 2003, s. 71.
- *Drogi zbawienia. Od Biblii do Soboru*, red. B. Przybylski, Poznań–Warszawa–Lublin 1970, s. 81.

b) artykuły w dziełach zbiorowych:

- J. Green, *Teologia*, w: *Teologia dziś*, red. J. Kowalski, Tarnów 2001, s. 64.
- L. Balter, *Problem reinterpretacji skutków grzechu pierworodnego w człowieku*, w: *Zło w świecie*, red. L. Balter i in., Poznań 1992, s. 291 (Kolekcja Communio, 7).

c) artykuły w gazetach i czasopismach. W opisie nie należy kierować się przyjętą w czasopiśmie formą graficzną, lecz rozpoznać typ numeracji (które jednostki redakcyjne stosuje, np. rocznik, tom, rok, numer/zeszyt) i zapisać je wg norm WN UPJPII (rocznik lub tom umieszczamy przed nawiasem, a numer i zeszyt po nim):

- jeśli czasopismo podaje oprócz roku również rocznik lub tom, to obowiązuje zapis:
J. Mieczkowski, *Geneza i historia „fermentum”*, „Ruch Biblijny i Liturgiczny” 63 (2010), s. 22.
- jeśli czasopismo podaje oprócz roku również rocznik lub tom, a także numer (zeszyt), to obowiązuje zapis:
M. Chaberek, *Wkład chrześcijaństwa w formowanie idei wolności w kulturze europejskiej na tle wybranych poglądów starożytnych i nowożytnych*, „Logos i Ethos” 48 (2018) nr 2, s. 7–10.
- jeśli czasopismo podaje oprócz roku tylko numer, to obowiązuje zapis:
M. L. Morgan, *Martin Buber, cooperation and evil*, „The Journal of the American Academy of Religion” (1990) no. 1, s. 99–100.
- w dziennikach podajemy datę dzienną:
S. Bromboszcz, *Pluszowy Jan Paweł II, Maryja i święci. Czy to nie przesada?*, „Dziennik Polski” 22.01.2020, s. 3.
- Uwaga na rzadkie zapisy nietypowe, w których – aby nie doszło do pomyłki – należy dodatkowo oznaczyć rocznik i tom, np. „Ateneum Kapłańskie” R. 3 t. 5 (1911) z. 1.

d) artykuły na stronach internetowych:

- Z. Kletowski, *O świątyniach Kioto*, www.int.pan.wroc.pl/gm/wystawajaponia/wystawa/gaweda13.htm (1.12.2004).

e) hasła z encyklopedii, leksykonów i słowników:

- R. Łukaszyk, *Anonimowe chrześcijaństwo*, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 1, red. E. Gigilewicz, Lublin 1985, kol. 636–638.

f) akty prawne:

- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.

[zalecany sposób zapisu Dz. U. – po przecinku, ewentualnie Dz. U. wraz z numeracją w nawiasie; rok wydania zamieszczamy przy Dz. U. tylko wtedy, gdy różni się on od daty samego aktu normatywnego].

- Uchwała SN z dnia 8 listopada 1991 r., II CO 16/91, OSNC 1993 nr 3 poz. 40.

IV. Wymogi dotyczące bibliografii

1. Układ bibliografii powinien być alfabetyczny (szeregowanie słowo po słowie). Należy pamiętać, że ze względów technicznych podział na kategorie (źródła, dokumenty, opracowania itp.) nie zostanie zachowany na platformie czasopism (zamiast nagłówków zostaną puste miejsca).

2. Dopuszcza się podawanie nazw wydawnictw, jeśli ma to wpływ na ewaluację/punktację/obecność w bazach itp. W pracach wielu autorów taką decyzję podejmuje redaktor publikacji/czasopisma. Warunkiem podawania wydawnictw jest jednolitość opisów we wszystkich zestawieniach bibliograficznych (jeśli podajemy wydawnictwa, to wszędzie).

3. Opisy w bibliografii należy przygotować wg norm odnoszących się do przypisów, **z trzema wyjątkami:**

a) kolejność: nazwisko, inicjał imienia (kolejni autorzy – jeśli są) itd.;

b) w przypadku artykułów w dziełach zbiorowych czy czasopismach oraz haseł słownikowych podaje się pełne zakresy stron (w odróżnieniu od przypisów, gdzie podaje się tylko te strony, do których się odwoływano):

- Styczeń T., *Być sobą to przekraczać siebie – o antropologii Karola Wojtyły. Posłowie*, w: „Osoba i czyn” oraz inne studia antropologiczne, red. T. Styczeń i in., Lublin 2000, s. 491–526 (Człowiek i Moralność, 4).
- Zdybicka Z.J., *Wojtyła Karol*, w: *Powszechna encyklopedia filozofii*, t. 9, red. A. Maryniarczyk i in., Lublin 2008, s. 815–822.

c) publikacje zapisywane **w alfabetach cyrylicy należy podawać w transliteracji** (wymóg bazy Scopus) (w przypisach tytuły mogą pozostać w cyrylicy/grazdance).

V. Wymogi dotyczące materiałów graficznych

1. Przy doborze materiałów graficznych należy pamiętać o ograniczonym rozmiarze stron w książce, na których materiały te muszą się zmieścić i muszą pozostać czytelne.

2. Przesłane grafiki powinny mieć rozdzielczość co najmniej 250 ppi. Jeżeli grafiki będą miały mniejszą rozdzielczość, należy wziąć pod uwagę konieczność zmniejszenia ich przez grafika (w celu zwiększenia rozdzielczości) lub utratę jakości w druku.

3. Wykresy i grafy należy dostarczyć osobno w formacie tiff, jpg, eps lub pdf, a także, jeśli jest taka możliwość, w pliku otwartym umożliwiającym ich edycję. W przypadku braku plików otwartych albo dostarczenia plików w formatach, które nie zostaną odczytane przez programy graficzne Wydawnictwa, autorzy zostaną poproszeni o poprawienie materiałów i ich ponowne przesłanie, jeśli zajdzie konieczność wprowadzenia zmian. W przypadku dostarczenia materiałów graficznych niespełniających powyższych wymagań, grafik może poprosić o ponowne ich przygotowanie.

We wszystkich kwestiach dyskusyjnych ostateczna decyzja należy do Dyrektora Wydawnictwa.